VEDLEGG

DET KONGELIGE
KUNNSKAPSDEPARTEMENT

Kunnskapsministeren

Utdannings- og forskningskomiteen
Stortinget
Postboks 1700 Sentrum
0026 Oslo

Deres ref	Vår ref	Dato
	26/4771-	21. oktober 2026

Representantforslag 320 S (2025-2026) om en skole å bli nysgjerrig i

Jeg viser til brev fra Utdannings- og forskningskomiteen datert 7.10.2026 der det bes om min uttalelse til representantforslag 320 S (2025-2026) fra stortingsrepresentantene Guri Melby, Abid Raja og Grunde Almeland om en skole å bli nysgjerrig i.

Representantene fremmer en rekke forlag. Forslagene spenner over et bredt spekter av temaer. Jeg vil derfor kommentere forslagene enkeltvis, men krysshenvise der det synes relevant.

Kommentarene til representantforslag nr. 7 er utarbeidet i samråd med næringsministeren.

Innledningsvis vil jeg understreke at jeg deler forslagsstillernes ambisjon om at skolen skal støtte barna i å utvikle nysgjerrighet, utvikle vennskap og oppnå gode grunnleggende ferdigheter. Flere av forslagene som representantene fremmer er omfattende og berører mange sider ved skolens innhold og praksis. Innenfor tidsrammen som er satt for tilbakemelding har det ikke vært mulig for departementet å gi grundig vurdering av disse.

Under kommenterer jeg forslagene enkeltvis.

1.Stortinget ber regjeringen sette ned en skolepersonellkommisjon som gir faglige anbefalinger om hvilke arbeidsoppgaver som kan og bør utføres av hvilke yrkesgrupper i skolen for å avlaste lærere, etter modell fra helsepersonellkommisjonen

Regjeringen har igangsatt arbeid som svarer på de problemstillingene forslaget om en skolepersonellkommisjon tar opp. Jeg vil derfor prioritere å videreutvikle dette arbeidet i dialog med kommunesektoren og partene i arbeidslivet, fremfor å opprette og vente på en ny

kommisjon. Målet er å finne løsninger som er kunnskapsbaserte, forankret i sektoren og tilpasset lokale behov.

Jeg er opptatt av at læreres kompetanse skal brukes til det som har størst betydning for elevenes læring, mestring og trivsel. De skal kunne bruke sin tid på undervisning, pedagogisk oppfølging og profesjonsutvikling. Samtidig er det behov for andre yrkesgrupper i skolen, som har egne oppgaver og ansvar i møte med de samme elevene. Dette er av stor betydning både for å gi elevene gode betingelser for læring og trivsel, men også for å gi gode rammer for lærernes profesjonsutøvelse og arbeidsforhold. Jeg deler representantenes ønske om at ansvar og oppgaver i skolen er avklart mellom ansattgrupper.

Kommuner og fylkeskommuner har valgt ulike løsninger for hvordan de bruker kompetansen til de ulike yrkesgruppene i skolen. Dette kan skyldes at skolene har forskjellige utfordringer og forutsetninger, men også at de organiserer arbeidet og benytter tilgjengelig kapasitet og kompetanse i ulik grad og på ulike vis. Ny komparativ statistikk fra OECD viser at vi har høy lærertetthet i Norge, men også en andel lærere uten formelle kvalifikasjoner som lærer. Det er derfor betydelige menneskelige ressurser tilgjengelig i skolene. Lærerne bør bruke sin tid og kompetanse på undervisning og oppgaver som støtter opp under elevenes faglige utvikling, og så kan andre personellgrupper gjøre oppgaver der de har kompetansemessige fortrinn. En hensiktsmessig oppgavedeling for dem som jobber ved skolene og som bidrar til elevenes trivsel og læringsutbytte, bør organiseres av den enkelte skoleleder i dialog med de ansatte. For den enkelte skole og kommune vil det antagelig være lite praktisk kunnskap å hente fra en skolepersonellkommisjon. Jeg mener det er viktig at ansvars- og oppgavefordeling mellom yrkesgrupper i skolen utvikles lokalt og i dialog med partene i arbeidslivet, fremfor gjennom en nasjonal kommisjon som skal anbefale en generell oppgavefordeling for hele landet.

Fellesskoleutvalget (NOU 2026: 10) overleverte sin utredning 11. august i år. Utvalget har blant annet et eget kapitel om profesjoner i skolen og har foreslått å utrede en ressursnorm for grunnskolen for å erstatte dagens lærernorm. Fellesskoleutvalgets utredning er sendt på høring med frist 21. desember 2026. Departementet vil da behandle innspillene i sin helhet.

I oppfølgingen av Strategi for rekruttering til lærerutdanningene og læreryrket (2024–2030) er bruk av de ansattes kompetanse et tema departementet diskuterer med partene i arbeidslivet. Jeg har blant annet tatt initiativ til en samarbeidsavtale om kvalitet i barnehagen, utviklet sammen med 11 organisasjoner. Som en del av oppfølgingen arbeider partssammensatte arbeidsgrupper med å utvikle tiltak til støtte for lokalt arbeid. Sentralt i arbeidet er alternative organiseringsformer og bruk av de ansattes kompetanse til det beste for barna og de ansatte.

2.Stortinget ber regjeringen innføre en avbyråkratiseringspakke for lærere og skoleledere og redusere rapporteringskravene med minst 25 prosent

Jeg er enig i målsettingen om å kritisk vurdere hva slags rapportering fra lærere og skoleledere som er nødvendig for å følge med på kvaliteten av opplæringen. Jeg er opptatt av å legge godt til rette for at lærere og skoleledere skal ha tillit og handlingsrom til å gjøre jobben sin. Som forslagsstillerne er jeg derfor opptatt av å bidra til at skolen har gode rammebetingelser, slik at lærerne kan bruke tid på læring og kvalitet.

Flere kunnskapskilder peker imidlertid på at det ikke først og fremst er rapportering på nasjonalt nivå som belaster lærere og skoleleder, men vel så mye lokale krav fra kommuner, fylkeskommuner og private eiere gjennom egne kvalitetsutviklingssystemer. Jeg oppfordrer derfor lokal skolemyndighet til å ha god dialog med skoleledere og lærere i egen organisasjon for å vurdere hva som er nødvendig og formålstjenlig rapportering, og hva som stjeler unødig mye tid fra skolens kjerneoppgave, nemlig undervisning.

Lærere, skoleledere og lokale og nasjonale myndigheter har alle behov for god informasjon om elevenes læring og trivsel, men flere utredninger har vist at dagens kvalitetsvurderingssystem ikke fungerer godt nok og ikke oppleves som nyttig nok for skolene og kommunene. I Meld. St. 34 (2023–2024) En mer praktisk skole Bedre læring, motivasjon og trivsel på 5.–10. trinn foreslo regjeringen utvikle et nytt system for kvalitetsutvikling i skolen. Det skal gi lærerne bedre støtte i arbeidet sitt og gi et bedre grunnlag for å utvikle kvaliteten i skolene. Det er avgjørende at verktøy, undersøkelser og prøver som nasjonale myndigheter utvikler – har høy kvalitet og oppleves som nyttig for skolene og kommunene.

Skolemyndigheter på ulike nivå bør jevnlig kritisk vurdere hva slags rapportering som er strengt nødvendig på alle nivåer, uten å tallfeste i prosent hva som skal til for å sikre lærere og skoleledere gode rammebetingelser, og at alle nivåer har tilstrekkelig informasjon for å sikre opplæring med god kvalitet for alle elever i hele landet.

3.Stortinget ber regjeringen gi norske grunnskole elever en skolebokgaranti i alle relevante fag

Regjeringen satser på lesing, med blant annet løfte om en lesemilliard i løpet av denne Stortingsperioden, som er fulgt opp i forslaget til statsbudsjett for 2027.

Over flere budsjett har regjeringen prioritert øremerkede midler til flere fysiske lærebøker i skolen for å skape en bedre balanse mellom skjerm og bok. Skolebibliotekene er også prioritert med både økt tilskudd til kompetanseutvikling og en utvidelse av formålet til også å gjelde bøker, til sammen er tilskuddet økt fra 14,5 millioner til kompetansetiltak i 2021 til 103,2 millioner kroner til både bøker og kompetanseutvikling i 2026. I forslaget til statsbudsjettet for 2027 har vi foreslått å slå sammen tilskuddet til fysiske lærebøker, tilskuddet til skolebibliotek og bøker og tilskuddet til innkjøp av bøker i barnehage, og foreslår

til sammen 339,5 millioner kroner til tilskuddsordningen. Det er en økning samlet sett på over 94 millioner kroner.

Regjeringen har også hatt på høring et lovforslag om at trykte læremidler og læringsressurser skal være tilgjengelige i opplæringen i grunnskolen. Selv om opplæringsloven § 15-6 stiller krav om at skolene skal ha tilgang til nødvendig utstyr, inventar og læremidler, er det ikke regler om at en viss andel av læremidlene eller andre læringsressurser som eventuelt benyttes, skal være trykte eller digitale. Formålet med forslaget er å sørge for en bedre balanse mellom trykte og digitale læremidler, og å bedre skolenes tilgang til varierte læremidler og andre læringsressurser. Høringen er nå avsluttet, og jeg vil se nærmere på de innspillene som er kommet inn.

Kommunene har i dag ansvar for løpende utskifting av læremidler, og er finansiert i rammetilskuddet for å ivare ta dette. Det betyr at kommunene har ansvar for å sørge for at skolene har tilgang til nødvendig utstyr, inventar og læremidler i tråd med opplæringsloven. Jeg mener skolene og lærerne fortsatt bør ha mulighet for å vurdere hva slags type læremidler som er mest egnet i ulike deler av opplæringen.

Regjeringen har gått inn for å utrede tiltak som kan bidra til bedre kvalitet i læremidlene, slik at kommuner, skoler og lærere kan være trygge på at det de anskaffer har god kvalitet også i framtiden. Jeg viser her blant annet til at Fellesskoleutvalget peker på en bekymring for at læringsressurser fra teknologifirmaene fortrenger eller erstatter læremidler som er utviklet for skolen og med utgangspunkt i dagens læreplanverk. Utvalget mener dette kan teknologiutviklingen føre med seg mindre investeringsvilje i redaktørstyrte læremidler og et dårligere utvalg av læremidler basert på gjeldende læreplanverk. På sikt vil dette kunne gi dårligere sammenheng mellom læreplanene og de læremidlene som brukes i skolen. Fellesskoleutvalgets utredning er nå på høring, og jeg vil komme tilbake til hvordan dette vil følges opp.

4.Stortinget ber regjeringen gi norske grunnskole elever en verksteds-, utstyrs- og materiellgaranti i alle relevante fag

Først vil jeg minne om at skoler etter opplæringsloven § 15-6 skal ha tilgang til nødvendig utstyr, inventar og læremiddel, og at det er kommunen som skoleeier som er forpliktet til å oppfylle dette.

Jeg er enig i at utstyr og læringsarenaer som legger til rette for mer praktisk, variert og aktiv læring er viktig, derfor har regjeringen de siste årene sikret skolesektoren øremerkede midler til utstyr og varierte læringsarenaer, for å gjøre skolen mer praktisk og variert.

Allerede i 2024 etablerte vi en tilskuddsordning til utstyr for praktisk og variert læring og en rentekompensasjonsordning som skal stimulere til investeringer i læringsarenaer, utstyr og inventar som bidrar til mer praktisk og variert opplæring, særlig på 5.–10. trinn i grunnskolen.

I 2026 ble det bevilget 191 mill. kroner til tilskuddsordningen, samtidig som den ble utvidet til å gjelde 1.–10. trinn, og den er foreslått videreført og styrket til totalt 208 millioner kroner i 2027.

Rentekompensasjonsordningen ble også opprettet i 2024 og er planlagt å ha en total investeringsramme på 8 mrd. kroner. Investeringsrammen økes med 1. mrd i året, og for 2027 er den foreslått økt til 4 mrd. kroner.

Jeg er glad for at begge ordningene er godt tatt imot ute i skolen. Svært mange kommuner har fått tilskudd til praktisk læring, og det er inspirerende å høre om hvor mye forskjellig utstyr til læring tilskuddet er brukt til: båt, garn og teiner, skolehage, laftesett, «mekkeverksted» og utstyr og materialer til naturfagsrom, skolekjøkken og kunst- og håndverksrom er bare noe av det skoler har ønsket å bruke tilskuddet på.

5.Stortinget ber regjeringen gi norske grunnskoleelever en utfluktsgaranti

Jeg er glad for at mange skoler er flinke til å tilby elevene en variert opplæring med bruk av praktiske elementer i opplæringen og ved bruk av varierte opplæringsarenaer. Dette er i tråd med dagens regler og rammer for organiseringen av og innholdet i opplæringen, som i stor grad legger opp til variasjon i opplæringen. At utflukter kan være et sentralt element gjenspeiles blant annet i læreplanene i fag hvor flere av kompetansemålene innebærer at utflukter er en egnet metode. I tillegg har vi regler om at alle kommunene plikter å tilby elever i grunnskolen en skoletur med minst tre overnattinger.

Utflukter brukes allerede i stor grad som en del av opplæringen, og jeg kan ikke se at den garantien representantene foreslår vil løse et konkret problem. Når dette heller ikke gir inntrykk av å løse et konkret problem, synes forslaget å innebære en unødvendig detaljstyring. En «garanti» som er lovfestet vil kunne øke behovet for skolene til rapportering fordi det vil kunne omfattes av kommunens internkontrollplikt, jf. kommuneloven § 25-1, noe som innebærer at kommunene må kunne vise til rutiner for å sikre at lovkravet oppfylles lokalt.

6.Stortinget ber regjeringen sørge for å innføre valgfag fra 5. trinn fra og med høsten 2027

Regjeringen foreslo allerede i Meld. St. 34 (2023–2024) («En mer praktisk skole») å innføre valgfag på 5.–7. trinn i barneskolen. Fagene skal være praktiske, kreative, utforskende og tilpasset aldersgruppen for å øke motivasjon, trivsel og læring. Utdanningsdirektoratet har fått i oppdrag å utrede hvordan valgfagsordningen på mellomtrinnet skal se ut i lys av rammene som er beskrevet i meldingen. Utdanningsdirektoratet har anbefalt en trinnvis utvikling og innføring av en valgfagsordning for å sikre at den blir best mulig. En fullverdig ordning skal etter planen være på plass skoleåret 2028/2029.

Allerede høsten 2026 har direktoratet blant annet invitert noen kommuner og skoler til å prøve ut ulike modeller for valgfag på mellomtrinnet. Hensikten med utprøvingen er å kunne bygge på disse kommunenes og skolenes erfaringer i utformingen av valgfagsordningen som skal innføres for alle. Fra og med skoleåret 2027/2028 vil alle kommuner og skoler som selv ønsker det, få mulighet til å tilby valgfag for elevene på mellomtrinnet, innenfor dagens regelverk og basert på de modellene som nå er under utprøving skoleåret 2026/2027. Å forsere den utviklingsprosessen som er planlagt vil ikke bare gå ut over kvaliteten på valgfagsordningen, men det vil også ta tid og ressurser fra andre oppdrag på læreplanområdet som direktoratet har, blant annet endringene i innhold og struktur på 1.-2. trinn og utredningen av om vi bør ha et eget teknologifag i grunnskolen.

7.Stortinget ber regjeringen utvide tilskuddsordningen for entreprenørskapsfremmende aktiviteter for ungdom til å gjelde elever på ungdomstrinnet, ikke bare videregående

Jeg vil innledningsvis understreke at jeg deler det jeg oppfatter er forslagsstillernes intensjon med forslaget, nemlig å legge bedre til rette for en mer arbeidslivsrettet opplæring i grunnskolen. Derfor har vi allerede gjort det obligatorisk for skolene å tilby arbeidslivsfag, slik at elever i større grad kan bli introdusert for yrkesfagene på ungdomstrinnet. Endringen gjelder fra høsten 2026, men med overgangsordninger frem til 1. august 2027.

Tilskuddsordningen for entreprenørskapsfremmende aktiviteter er opprettet av Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) og innrettingen av denne er dermed næringsministerens ansvar. Forvaltningen av ordningen er derimot delegert til Utdanningsdirektoratet. I statsbudsjettet for 2026 satte NFD av 36,5 mill. kroner til tilskuddsordningen. Den skal bidra til å styrke interessen for og kunnskap om entreprenørskap hos elever i videregående opplæring, og målet er å inspirere elever til å velge en karriere som entreprenører, samt å bidra til etablering og utvikling av framtidig næringsvirksomhet gjennom aktiviteter som kan gi elevene erfaring med entreprenørskap i praksis. Denne tilskuddsordningen er innrettet slik at tilskudd etter søknad kan tildeles private virksomheter som har et nasjonalt eller regionalt tilbud. Det er et krav for tildeling av tilskudd at tiltaket gjennomføres i samarbeid med skole og næringsliv, men det er altså ikke skolene som får pengene.

For grunnskolen har Kunnskapsdepartementet (KD) i 2024 opprettet et tilskudd til utstyr og læringsarenaer som skal stimulere til mer praktisk, variert og relevant læring på 1.–10. trinn. Målsettingen for dette tilskuddet har likhetstrekk med NFDs tilskudd for entreprenørskapsfremmende aktiviteter, men jeg mener KDs tilskudd er bedre tilpasset grunnskolens og de yngre elevenes behov, særlig fordi det her er kommunene og skolene selv som søker og mottar midlene. Kriteriene for å motta tilskudd er at det skal brukes til utstyr som bidrar til mer praktisk, variert og relevant opplæring i alle fag, eller utstyr som styrker de praktiske sidene av de praktiske og estetiske fagene. Det kan også gå til investeringer i læringsarenaer både inne og ute som fremmer praktisk og variert læring, lek og fysisk aktivitet, eller til å fremme samarbeid om utstyr, læringsarenaer og kompetanseutvikling mellom grunnskoler og videregående skoler, næringsliv, UH og relevante organisasjoner. Siden tilskuddet går til kommunene og skolene, sikrer det i større

grad at det kommer alle elevene på skolen til gode. I 2026 er det bevilget 191 mill. kroner til denne ordningen på 1.–10. trinn. I tillegg har vi innført en rentekompensasjonsordning som skal stimulere til investeringer i læringsarenaer, utstyr og inventar som bidrar til mer praktisk og variert opplæring, særlig på 5.–10. trinn.

Jeg kan legge til at vi i år i tillegg har gitt utvalgte nasjonale sentre i oppdrag å etablere utviklingsprosjekter som skal fremme en mer praktisk skole, herunder også mer fysisk aktivitet og mer arbeidslivrettet opplæring. I prosjektene skal sentrene blant annet rekruttere pilotskoler som i samarbeid med sentrene skal bidra til kompetanseutvikling, erfaringsdeling og spredning av inspirasjon om god praksis. Disse utviklingsprosjektene skal bygges opp over tid og på sikt komme flest mulig skoler til gode.

Jeg mener de ordningene KD har innført i grunnskolen for å fremme en mer praktisk skole, er mer treffsikre for behovene til de yngre elevene og deres skolehverdag, enn det NFDs tilskuddsordning er, siden den er mer innrettet mot eldre elever som er kommet lengre i utdanningsløpet.

8.Stortinget ber regjeringen satse på realfag fra første skoledag

Regjeringen har tatt flere grep for å styrke realfagsopplæringen i skolen i siste årene. Gjennom en tilskuddsordning og rentekompensasjonsordning får kommunene gode muligheter til innkjøp og investeringer i utstyr og læringsarenaer. Dette gjør det mulig for lærerne å gjennomføre praktisk og variert undervisning i realfagene, slik at flere elever lærer mer og opplever mestring. Vi har samtidig styrket Matematikksenteret og Naturfagssenteret, som bidrar med å løfte kvaliteten i realfagsundervisning – særlig gjennom satsingene Matematikkløftet og Naturfagløftet. Vi har også gjort justeringer i læreplanen i matematikk for grunnskolen, for å sikre at opplæringen gir elevene gode grunnleggende regneferdigheter.

Regjeringen ønsker en satsning på grunnleggende ferdigheter i skolen. Vi foreslår i forslaget til statsbudsjettet for 2027 at det fra starten av neste skoleår skal brukes 465 mill. kroner til flere lærerårsverk til smågruppeundervisning på 1., 2., 5., og 8. trinn, for å styrke elevenes lese-, skrive- og regneferdigheter. Tilskuddet skal gjøre at skolene i større grad enn i dag kan benytte smågruppeundervisning for å gi tettere oppfølging av elevenes utvikling, blant annet i den grunnleggende ferdigheten regning. De første årene i skolen er viktig for å skape interesse og motivasjon for realfag, og her legges grunnlaget for videre læring og senere valg av realfag i utdanningsløpet. Regjeringen arbeider nå med en strategi for realfag og teknologi som skal være ferdig i løpet av 2027. Strategien skal se på tiltak for å styrke realfaglig og teknologisk interesse og kompetanse i hele utdanningsløpet.

9.Stortinget ber regjeringen gi flere barn mulighet til å starte på skolen når det passer dem, ved å fjerne kravet om sakkyndig vurdering for å utsette eller framskynde skolestart

Jeg er opptatt av at alle barn skal ha en trygg og god skolestart. Barna som kommer til skolen for første gang, skal oppleve at overgangen fra barnehagen til skolen er forutsigbar, trygg og tilpasset deres behov.

Utgangspunktet i norsk skole er at barn starter på skolen det året de fyller seks år. Muligheten for utsatt eller tidlig skolestart er imidlertid et viktig supplement til hovedregelen.

Som jeg utdypet i min uttalelse til Representantforslag 306 S (2025–2026), har ulike løsninger for fleksibel skolestart vært utredet og vurdert flere ganger de siste årene. I arbeidet med ny opplæringslov ble det vurdert hvilke regler som bør gjelde for tidlig og utsatt skolestart, og det ble hørt et forslag om nye vilkår for utsatt og tidlig skolestart som erstatning for en sakkyndig vurdering. Bekymringer som ble trukket fram av flere høringsinstanser var at det uten sakkyndig vurdering kan bli et for stort rom for skjønnsmessige vurderinger og uklart på hvilket grunnlag vurderingene skal tas. På bakgrunn av høringen foreslo departementet å videreføre kravet om sakkyndig vurdering for vedtak om tidlig og utsatt skolestart.

Et vedtak om utsatt eller tidlig skolestart får innvirkning på hele skoleløpet til barnet, og jeg mener det er viktig at slike saker blir godt utredet før det fattes vedtak. En sakkyndig vurdering gir ekstra trygghet for barnet og de foresatte, og reduserer risikoen for negative konsekvenser som det kan ha for et barn å måtte forlate barnehagegruppen tidligere enn de jevnaldrende barna, eller bli igjen i barnehagen når de andre begynner på skolen. Jeg tror foreldre setter pris på å få støtte i gode sakkyndige vurderinger når de vurderer noe så viktig for barna sine.

Forskning tyder også på at mange av de tidlige forskjellene kan jevnes ut gjennom gode utviklings- og læringsmiljøer og opplæring som er tilpasset deres alder, modenhets- og funksjonsnivå. Jeg mener at opplæringen for de yngste elevene kan organiseres på en bedre måte, og mer slik seksårsreformen var ment å skulle være. Vi endrer derfor skoledagen for de yngste elevene for å skape en bedre start på skoleløpet for flere. Barna skal få leke, være fysisk aktive og få tett oppfølging i de grunnleggende ferdighetene lesing, skrivning og regning. En bedre overgang fra barnehage til skole er også en viktig målsetting for dette arbeidet.

Likevel mener jeg vi må anerkjenne at barn er forskjellige og har ulike behov – og kan ha ulikt utbytte av ulike tilbud. Noen barn vil ha godt utbytte av et ekstra år i barnehagen, og dette er det, og skal det være, fleksibilitet for i regelverket.

Jeg vil bemerke at å utvide adgangen til usatt skolestart reiser flere prinsipielle og praktiske problemstillinger. Dette må i så fall utredes nærmere, og som tidligere varslet vil jeg i første omgang hente inn mer kunnskap fra kommunene om ulike problemstillinger knyttet til fleksibel skolestart.

10.Stortinget ber regjeringen sørge for målrettede evalueringer og forskningsprogrammer som i større grad enn i dag gir informasjon om hvor langt og hvordan virkemidlene er tatt i bruk lokalt, og om hvilken bruk som gir best resultat

Jeg er enig med både forslagsstillerne og med Riksrevisjonen i at vi trenger evalueringer og forskning som gir best mulig informasjon om bidraget til de statlige virkemidlene.

Departementet har over flere år arbeidet for å styrke denne kunnskapen. De senere årene har det eksempelvis blitt gjennomført studier som vurderer effekten av konkrete tiltak som økt lærertetthet, smågruppeundervisning og økt fysisk aktivitet i skolen. Gjennom en særskilt satsing i Forskningsrådet er det også prioritert midler til prosjekter hvor forskere og lokale barnehage- eller skoleeiere samarbeider om å prøve ut og evaluere effekten av ett eller flere tiltak. Kunnskapsdepartementet har også vært med på å finansiere et nytt veiledningsmiljø i Statistisk sentralbyrå som har som mål å styrke forvaltningens evne til å utforme og gjennomføre tiltak slik at de i større grad kan effektevalueres.

En viktig forutsetning for å kunne utforme denne typen studier og evalueringer er bedre tilgang på data. Regjeringen fikk i fjor Stortingets tilslutning til å etablere individregistre for barn i barnehager og elever i grunnskolen. Blant fordelene med registerdata er nettopp muligheten til å analysere lokale variasjoner, fordi informasjonen er basert på fulltelling og ikke utvalg. Slike data vil også gi et vesentlig bedre datagrunnlag for forskning og evaluering av den typen som vil styrke kunnskapen om årsakssammenhenger. Som varslet i departementets strategi for utdanningsforskning, vurderer jeg også å etablere en longitudinell studie om barns utvikling og læring. En slik datakilde vil kunne bidra til å bedre knytte tiltak og virkemidler til hvordan det går med flere av målene vi har for norsk skole.

I tillegg til å fremskaffe bedre data vil jeg fortsette å følge opp hvordan fremtidige evalueringer og forskningsprogram i størst mulig grad kan innrettes slik at de bidrar til innsikt om hvordan virkemidlene fungerer og hva som gir de beste resultatene.

Med hilsen

Kari Nessa Nordtun

Kari Nessa Nordtun

Dokumentet er godkjent elektronisk og påført statsrådens signatur